

ירושלמי בכורים פרק ג ה"א

ר' זעירא הוון בעיין ממניתי ולא בעי מקבל עלוי. כד שמע ההן תנייא תני חכם חתן נשיא גדולה מכפרת קביל עלוי ממניתיה...

ר' אמי שאל לר' סימון שמעת שממנין זקיני' בחוצה לארץ א"ל שמעתי שאי ממנין זקינים בחוצה לארץ א"ר לוי ולא מקרא מלא הוא בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם הא כל ישיבה שלך לא יהא אלא על אדמתך. רבנין דקיסרין אמרין ממנין זקינים בחוצה לארץ ע"מ לחזור. ר' יצחק בר נחמן הוה בעזה ומנוניה ע"מ לחזור. ר' זמינא הוה בצור ומנוניה ע"מ לחזור. אופר ר' יונה הוה בפיתקה ולא קביל עלויי מתמניה. אמר עד זמן דמיתמני ר' ומינה ר'. א"ר חמא יהודה בן טיטס הוה ברומי ומנוניה ע"מ דיחזור שמעון בר ווא הוה כד מסקום ואיתמנון דקיקין מיניה והוא לא איתמני שמעון בר ווא הוה בקי במרגליתא בכל מילה ולא הוה ליה עיגול מיכליה והוה רבי יוחנן קרי עלוי וגם לא לחכמים לחם אמר כל מי שאינו מכיר מעשיו של אברהם יכיר מעשה אבותיו של זה שמעון בר ווא הוה כד מסקום ושלח ליה רבי אבהו חדא איגרא ויהב ליה מן סיבתיה בגוה בגין אילין סבתא קום אתהלך לארעא דישאל מי יגלה עפר מעיניך ר' יוחנן אבהו ריגלותיה איתמני שמעון דמעפריא לא איתמני

תלמוד בבלי מסכת חולין דף צג עמוד ב

א"ל רבי יוחנן לרב שמן בר אבא: הני ביעי חשילתא - שריין, ואת לא תיכול משום (משלי א'), ואל תטוש תורת אמך.

ירושלמי, מו"ק פ"ג ה"א

חד כהן אתא לגבי ר' חנינה א"ל: מהו לצאת לצור לעשות דבר מצוה, לחלוץ או ליבם? א"ל: אחיו של אותו האיש יצא - ברוך המקום שנגפו, ואת מבקש לעשות כיוצא בו?! ... שמעון בר בא אתא לגביה רבי חנינא, א"ל: כתוב לי חדא איגרא דאיקר ניפוק לפרנסתי לארעא ברייתא אמר לו: למחר אני הולך אצל אבותיך יהו אומרים נטיעה אחת של חמדה שהיתה לנו בארץ ישראל, התרת לה לצאת לחוץ לארץ.

הרב יוסף טראני (שו"ת מהרי"ט, חלק א, סי' מז)

וראיה מדאמרין בירושלמי שלהי מסכת ביכורים ... ר' יצחק בר נחמן הוה בעזה ומנוניה על מנת לחזור. אלמא היא חוצה לארץ.

סנהדרין יד ע"א

אמר רבי יהושע בן לוי: אין סמיכה בחוצה לארץ.

מאי אין סמיכה? אילימא דלא דייני דיני קנסות כלל בחוצה לארץ – והא תנן: סנהדרין נוהגת בין בארץ ובין בחוצה לארץ! אלא: דלא סמכינן בחוצה לארץ.

פשיטא סומכינן בחוצה לארץ ונסמכינן בארץ – הא אמרינן דלא.

אלא סומכין בארץ ונסמכין בחוצה לארץ מאי?
תא שמע: דרבי יוחנן הוה מצטער עליה דרב שמן בר אבא דלא הוה גבייהו דליסמכיה.

הרב אשתורי הפרחי, כפתור ופרח פרק י

גרסינן בסנהדרין פ"ק (יד ע"א) אמר רבי יהושע בן לוי אין סמיכה בחוצה לארץ. וכתב הר"ם ז"ל פ' עד כמה (בכורות פ"ד מ"ג): [וכבר] (ו)בארנו בתחלת סנהדרין (פ"א מ"א ומ"ג) שאינו נקרא בית דין שם מוחלט אלא סמוך בארץ. בין שיהיה סמוך מפי סמוך, או הסכימו בני ארץ ישראל למנותו ראש ישיבה. לפי שבני ארץ ישראל הם הנקראים קהל, והקדוש ברוך הוא קראם כל הקהל, ואפי' היו עשרה אנשים. ואין משגיחין לזולתם בחוצה לארץ כמו שבארנו בהוריות (פ"א מ"א) ע"כ.

רמב"ם בהלכות סנהדרין ד, ו

אין סומכין זקנים בחוצה לארץ ואע"פ שאלו הסומכין נסמכו בארץ ישראל, אפילו היו הסומכין בארץ והנסמך חוצה לארץ אין סומכין, ואין צריך לומר אם היו הסומכין בחוצה לארץ והנסמכין בארץ. היו שניהם בארץ סומכין אותו אף על פי שאינו עם הסמוכים במקום אחד, אלא שולחין לו או כותבין לו שהוא סמוך ונותנין לו רשות לדון דיני קנסות, הואיל ושניהם בארץ.

רמב"ם שם הלכה ט

וכן יש לסומכין ליתן רשות עד זמן ולומר לנסמך יש לך רשות לדון או להורות עד שיבא הנשיא לכאן, או כל זמן שאין אתה עמנו במדינה, וכן כל כיוצא בזה.

הוריות ג ע"א

אמר רב אסי: ובהוראה הלך אחר רוב יושבי ארץ ישראל, שנאמר: "ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני ה' אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום" (מלכים א ה, סה). מכדי כתיב וכל ישראל עמו, קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים, למה לוי? שמע מינה: הני הוא דאיקרי קהל, אבל הנך לא איקרי קהל.

ירושלמי הוריות א, ב

רבי אמי בשם רבי שמעון בן לקיש: להורייה הילכו אחר ישיבת ארץ ישראל... רבי יהושע בן לוי: לראייה הילכו מלבוא חמת עד נחל מצרים. רבי תנחומא בשם רבי הונא טעמא דרבי יהושע בן לוי: "ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו" (מלכים א ה, סה).

מלכים א, ה

ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו... כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו מסביב. וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מן ועד באר שבע כל ימי שלמה.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ה עמוד ב

על תנאי מאי? תא שמע: דאמר ליה רבי יוחנן לרב שמן: הרי אתה ברשותנו, עד שתבא אצלנו.